

REFORMÁTUS HÍREK

Szerkesztik: Csordás Gábor, dr. Havadtöly Sándor és Nagy Gyula lelkészek
229 East 82nd Street, New York, N. Y. 10028

1. évfolyam, 2. szám

1974 november

MEGSZÜNT A SZABAD LELKÉSZVÁLASZTÁS. A magyarországi református egyház ősi rendje szerint a lelkészválasztás a gyülekezetek feltételezett joga. Ezt a Reformáció idejéből származó rendet a jelenlegi egyházi vezetők az új egyházi alkotmány bevezetésével máról-holnapra eltörölték és a lelkészválasztás jogát kisajátították. - Az új egyházi alkotmány szerint az egyházi vezetőség az ugynevezett egyházkerületi Lelkészjelölő Bizottságon keresztül érvényesíti az akaratát, mely egyedül jogosult arra, hogy megválasztandó lelkészt jelöljön a gyülekezetnek. A jelölő bizottságot az egyházkerület püspökének és főgondnokának az elnökletével az egyházmegyei esperesei és gondnokai, valamint a teológiai akadémia képviselője alkotják. Az érdekeltektől csupán két, vagy legfeljebb négy tagú presbiteri küldöttség lehet jelen. Miután a bizottsági ülésen a jelenlévők szótöbbséggel határoznak, nyilvánvaló, hogy nem a gyülekezet, hanem a négy-öttszörös többséggel rendelkező egyházi hatóság akarata érvényesülhet csupán. Amennyiben a gyülekezet a bizottság többi tagjainak jelölését sem hajlandó elfogadni, az egyházmegyei közgyűlés választ lelkészt az egyházközösségnek. - Megrendítő, hogy a jelenlegi egyházi vezetőség mennyire fél nem csupán a lelkészeitől, hanem még a saját kebelében lévő gyülekezetek esetleges ellenkező akaratától is. - Bartha Tibor debreceni püspök az ősi rend durva megsértését kegyeskedő szavakba csomagolva adta be a debreceni Mester-utcai gyülekezetnek két új lelkészük beiktatása alkalmából. "Korábbi emberöltőkben -mondotta- a lelkési állás betöltésének gondját egy-egy gyülekezet magánügyének tekintették. . . Ez a gyakorlat az utóbbi esztendőkből komoly változáson ment át, és mi az egyházunkban megújult munkáló Lélek vezetőségének köszönjük azt az új rendet, amely valójában az atyáink által előírt és gyakorolt szép rend felelevenítése". Bartha Tibor még a püspököt önkényi is "a Lélek vezetőségének" a nyakába akarja varrni. Miután református atyáink ezt az új rendet a történelem folyamán soha sem gyakorolták, sőt nem csupán a papválasztás, hanem még a "papmenesztés" jogát is fenntartották, a püspök nyilván a Reformáció előtti rend felelevenítésére gondol. - Az új lelkészválasztási renddel kapcsolatban két döntő kérdés merül fel: a magyar református lelkész státusát teológiai végzettsége és a helyi gyülekezet elhívása határozzák meg. Ha azonban a gyülekezet nem hívja el a papját, hanem a püspök nevezi őt ki, lehet-e igazi lelkési státusról beszélni? Az egyházi bizottság által kijelölt lelkész, a szó igazi értelmében, többé nem a gyülekezet papja, hanem püspökének a megbízottja. Miután pedig a püspököt is az állami szervek jelölik ki, így végső eredményben a lelkész az állami szervek ügynöke. Csoda-e, hogy lassanként kiürülnek a templomok? A másik probléma: a gyülekezetek lelkészválasztási jogának felfüggesztésével a magyarországi református egyház megszűnt presbiteri egyház lenni, mert benne a presbiterok akarata többé nem érvényesül. Vajon ezek után mi keresni valója van püspökeinek a zsinat-presbiteri református egyházak világszervezetében?

MIKLÓS ÁLLAMTITKÁR NYILATKOZIK. Miklós Imre államtitkár az Állami Egyházügyi Hivatal mindenható elnöke, akit a keserű lelkészi humor "érseknek" nevez odahaza. Miklós nyilatkozatot adott a nyáron a budapesti Magyar Hírlapnak egyházügyi kérdésekről, amiből kiemelünk néhány megállapítását a rendelkezésünkre álló angol fordítás segítségével. "Az állam és egyház közötti helyzet -mondotta- nem egyszerre és nem valami könnyen alakult ki. Szocialista társadalmunk kifejlődése, gazdasági és kulturális ered-

ményeink fokozatosan megyőzték az egyházak vezetőinek és lelkészeinek egyre növekvő és jelentős részét arról, hogy népünk -beleértve a vallásos embereket is- új történelmi korszakot ért el, mely minőségileg különbözik az előző időktől. Rájöttek arra, hogy a párt és a kormány politikája népszerű a tömegek előtt s hogy a dolgozók támogatják ezt a politikát. S maguk a hívek ugyanezt várják egyházaitól. Józsefesztől, távolabbra tekintő és népünkhöz hű egyházi vezetők, társadalmunk aktív támogatásával, képesek ma már az ellenálló (obstruáló) egyházi embereket és csoportokat hatékonyan elfojtani. Az állam és az egyházak közötti viszony alapvető szempontjai rendezést nyertek. bár a gyakorlati co-exisztencia és politikai együttműködés új problémákat állít előtérbe és alkalmanként nehézségeket is felszínre hoz. Gyakran megesisik, hogy bizonyos egyházi emberek úgy értelmezik a politikai együttműködést, hogy ellenszolgáltatásként a párt és állami szervek hagyják abba ideológiai nevelő munkájukat. S mivel azok ezt természetesen nem teszik, ezek a lelkészek arról panaszkodnak, hogy akadályozzák őket a vallás szabad gyakorlásában... Továbbra is folytatni kívánjuk a magyar egyházak és a nemzetközi egyházi szervezetek közötti viszony erősítésének a támogatását. Reálisnak látjuk az a reménységünk, hogy ezt elősegíti majd az a kapcsolat is, ami kialakult a magyar állam, valamint a magyar katholikus egyház, illetve a Vatikán között. A magyar egyházaknak, különösen a protestáns egyházaknak a nemzetközi tevékenysége lényegesen hozzájárult az egyesült anti-imperialista front erősítéséhez és a békeerők helyzetének a konszolidálásához. Többek között ez tette lehetővé számomra, hogy a magyar protestáns egyházi vezetők javaslatára meglátogassam a protestáns világszervezetek genfi központját. Udvariassági vizitem alkalmával találkoztam és gondolatokat váltottam az Egyházak Világtanácsának, a Lutheránus Világszövetségnek, a Presbiteriánus Világszövetségnek és az Európai Egyházak Konferenciájának vezetőivel. Megemlítettem, hogy tevékenységeik bizonyos aspektusainak nyugtalanító hatása van. Gyűléseiken és bizonyos kiadványaikban gyakoribbá váltak az antikommunista jelszavak... Partnereim beismerték, hogy a világszervezetekhez csatlakozott egyházak némely képviselője más álláspontot foglal el bizonyos problémák felméréseben, mint a világszövetségek hivatalos álláspontja és alkalmilag még őket, a hivatalos vezetőket is támadják azért, hogy reális politikát igyekeznek folytatni. "De talán már elég is lesz az idézgetésből. Nem tudjuk igazán, hogy az ökumenikus egyházi vezetők valóban ma már az Állami Egyházi Hivatal vezetőjét tekintik-e fontosabb tárgyaló félnek, mint a magyarországi püspököket? De úgy érezzük, hogy amikor Miklós államtitkár a magyarországi közvélemény előtt úgy állítja be magát, mint az ökumenikus egyházi vezetők meghitt bizalmasát, sőt gyónatóatyját, ez még a kommunista propaganda szokásos izléstelenségei közt is szinte már túltelejesítés számba megy!

KONFERENCIA A VALLÁSSZABADSÁGRÓL és az emberi szabadságjogokról. Október végén az Egyházak Világtanácsa, amely 271 protestáns és orthodox (görög keleti) egyházat foglal magába, az 1975-ben tartandó ötödik Világgyűlése előtt Bécsben külön előkészítő konferenciát kíván tartani a címben jelzett témáról. Ezeket a Világtanács központi bizottsága még 1973-ban tűzte ki Genfben tartott gyűlésén, nem kis viták közepette. Sokan ugyanis megdöbbenek azon, hogy a bizottság Kelet-Európát nem sorolta a földkerekség azon területei közé, ahol a vallásszabadságot és az emberi jogokat sértik vagy veszélyeztetik. Többeknek az volt az érzésük, hogy a Központi Bizottság "kiégensulyozatlan" a Keleten és Nyugaton előforduló elnyomási törekvések megtérsítésében. A bécsi konferencián mintegy 40 személy képviseli majd az egyházakat. "Magyarországon, a Keletnémet Demokratikus Köztársaságban és a Szovjet Unióban ökumenikus csoportok tartanak gyűléseket, hogy megvitassák és előkészítsék az Egyházak Világtanácsának az emberi jogokra vonatkozó programját!"-mondja egy előkészítő jelentés. De ugyan-

akkor - jelenti Genf- "amennyiben a szabadságjogok keleteurópai elfojtását kritizálják, lehet, hogy az ottani egyházaknak nem engedélyezik többé a protestáns ökumenikus mozgalomban való részvételét. Következésképpen az Egyházak Világtanácsa igen nehéz helyzetben van, amikor a Kelet és a Nyugat közti egyensúly hiányával (imbalance) vádolják". Külön is megnevezik a Világtanács angliai kritizálóját, akik szerint "az eddigre a tárgyban megjelent cikkekből hiányzik a kommunizmus kritikája", fejezi be a genfi jelentés.

AZ EGYHÁZI REHABILITÁCIÓ kérdése elől egyre nehezebb lesz Bartha püspökeknek kitérniök. Az elmúlt negyedszázad során közel 200-ra tehető azoknak a lelkipásztoroknak, professzoroknak a száma, akiket koholt egyházi ürügyekkel, vagy az ellenük indított politikai hajsza következtében az egyházi szolgálatból summásan eltávolítottak s nem egy esetben fizikai munkára kényszerítettek. Tragédiáik mellett a zótlanul elmenünk egyenlő lenne az irgalmas samaritánus példázatában olvasott pap és levita magatartásának a vállalásával. Már pedig a szabad világ magyar református egyházi vezetőinek egyrésze ezt teszi, amikor simán napirendre tér hazai szolgátsaik tragédiái felett, sürgetve a hivatalos és ápolva a nem-hivatalos óhazai egyházi kapcsolatok tartását "a Jeruzsálemből Jerikóba alámenő ut rablóival". Mint már annyiszor az egyháztörténelem során, ismét az érzékenyebb lelkiismeretű és emberségesebb "samaritánusok", az írók és gondolkodók figyelmeztetnek minket mulasztásainkra. Alexander Solzhenitsyn, a Nobel-díjas orosz író, aki igazán Dávidként harcol már régóta a szovjet Góliáttal, megindító levelet írt nemrégiben a New York Times-nek, felhíva a figyelmet arra, hogy egy orosz vidéki városka gyári munkásnője, Svetlana Shtamko, aki tiltakozni merészt a helyi műrost-gyár veszedelmesen szennyezett levegője ellen s ezért elmeegógyintézetbe zárták, kiszabadulása után bátran levelet írt a mindenható Párt Központi Bizottságának, valamint az Egyesült Nemzetek szervezetének, majd telefonon is felhívta a New York Times moszkvai tudósítóját panaszával. Erre ismét eltűntették s az író szerint valószínűleg kábítószerekkel végeznek majd vele valamelyik elmeegógyintézetben. Solzhenitsyn kérve kérte a lapon keresztül a közvéleményt, hogy ne feledkezzenek el erről a szerencsétlen és szinte az öngyilkosságig bátor orosz munkásnőről. - Őszintén szólva nem igen tudunk arról, hogy a szabad világban működő egyházaink hivatalos vezetői hasonlóképpen felemeltek volna ismételten tiltakozó szavukat a különféle protestáns világszervezeteknél a nehéz helyzetekben vergődő és félreszorított óhazai lelkésztestvéreik érdekében. Pedig most már legfőbb ideje lenne ennek is. Tudjuk, hogy a nagyfokú lelkészhiány miatt például Bartha püspök néhány hónappal ezelőtt a theologiai tanulmányaikat végző debreceni lelkészszövendőket küldte már ki a pásztor nélkül maradt gyülekezetekbe. Erre még saját fia, ifj. Bartha Tibor debreceni theologiai professzor is előbb lemondással fenyegetőzött, ha atya ezt a lelkészképzést veszélyeztető politikát folytatja, majd ott is hagyta az akadémiát s átment Esztergomba lelkipásztornak, hogy még csak ne is kelljen apja egyházkerületéhez, (debreceni egyházkerület) tartoznia. De a püspök még mindig nem akarja a Rákosi korszak óta felhalmozódott jogtalanságokat elismerni s az igaztalanul elbocsátott lelkipásztorokat ismét szolgálatba állítani. Lapunk feltett szándéka, hogy időnként néhány konkrét rehabilitációs lehetőségre felhívjuk az olvasók szives figyelmét, aktív közreműködésüket kérve. Ime, egyelőre kettő azok közül: Németh Géza érldigeti fiatal lelkésznek az volt a "bűne", hogy néhány évvel ezelőtt presbiterei segítségével és a helyi hatóságok engedélyével kis templomot próbált építeni. Az Állami Egyháziügyi Hivatal megbízottja azonban közbelépett és a már készülöben lévő templomot nem engedte továbbépíteni, noha az első "kapavágást" maga Szamosközy István püspök végezte el annakidején. Az állami szervek nyomást gyakoroltak az egyházra és szomorú, de való, hogy a kapavágást hamarosan egy püspöki fegyelmi kaszasuhintása követte. A kiváló fiatal lelkész feje ugyan nem hullott a porba, de palástját és lelkészi szolgálatát elveszítette.

Külön érdekessége volt az ügynek, hogy a lelkész és presbiterai, végső szorultságukban, a meggyilkolt Martin Luther King nevééről akarták templomukat elnevezni és King éppen magyarországi látogatáson lévő utódát, az ismert néger vezető Abernathy lelkészt kérték fel közbenjárásra, aki a kérés elől kitért. Ebben az évben Abernathy lelkész ur Kelet-Németországban vizitelt s amint nemrégiben olvastuk róla az Amerikai és Kelet-Németország közti kapcsolatok kiépítése terén végzett szolgálataiért magas kitüntetésben részesült odaát. Valószínűleg ott is gondosan övakodott bármiféle keresztyén állásfoglalástól, ha az egyházi jellegű lett volna. - Alföldi Boruss Dezső (felesége az aradi vértanu gróf Dessewffy dédunokája), aki igéretes egyháztörténésznek indult, még az 50-es évek elején, tehát a Rákosi korszak szertjén, budapesti esperese, Fekete Sándor egy egyházmegeyi gyűlésen történt komoly felszólalása miatt a lelkészi szolgálatból azonnal menesztette. Azóta is manuális munkából tartja el magát és nevelte fel öt gyermekét. Mint érdekességet említjük meg, hogy Fekete Sándornak még a háború előtt a faji megkülönböztetést nem ismerő magyar református egyház adott lelkészi oklevelet, aminek a birtokában a háboru utáni zavaros időkben hamarosan esperes lett. Majd elhagyva az egyházat és oportunista módon atheistának deklarálva magát, a budapesti rádió Szülőföldünk c.külföldre irányuló adásának lett a vezetője. Ebben a minőségében szolitotta azután el a kegyes halál. Érthetetlen viszont, hogy brutális módszereinek az áldozatai miért szenvednek még mindig! - Az otthoni lelkészek rehabilitációjára vonatkozó "samaritánus akciókat" szeretnénk folytatni, illetve szervezett formában megindítani. Ez ügyben felelősséget érző presbiterok, lelkészek és világiak felé szívesen szolgálnak részletes felvilágosítással, hogy akár csak néhány soros tiltakozó levelet is milyen magyarországi vagy külföldi egyházi személyeknek és címekre küldjék majd el. Gondoljunk Solzhenitsynre, aki egy egyszerű vidéki munkásnő ügyét sem restelli a világ közvéleménye elé tárni, - mert az ember és orosz!

BESZÉDES ADATOK A csonka ország északi vármegyéit magában foglaló Tiszáninneni Református Egyházkerület a nyár folyamán tartotta Miskolcon kerületi Tanácsulását, Ráski Sándor püspök és dr. Ujszászy Kálmán főgondnok elnökelete alatt. Utóbbi egyébként nemrégiben kapta meg a Magyar Népköztársaság Nagyezüst Erdemrendjét. Ráski püspök, akit köztudomásúan elsősorban az állam hatalmi szerveinek tett odaadé szolgálatai ültettek a püspöki székbe, megnyitójában még mindig visszatért az állam és egyház között kötött Egyezmény tavaly már agyonünnepelt 25 éves évfordulójára. "Az Egyezmény - mondta a munkásosztály nagy ajándéka!" - A továbbiak során igen érdekes és jellemző adatokat sorolt fel a gyülekezetek életével kapcsolatban. "A keresztesek száma mindenütt nőtt. Kerületi vonatkozásban 149 gyermekkel kereszteltünk többet, mint az előző évben. Ugyanez a helyzet az esketésekkel. A kerületben 59 házassággal többet áldottunk meg és 25 gyermekkel többet konfirmáltunk. . . Érdekes jelenség és minden megjegyzés nélkül adom a Tanács tudomására - folytatta a püspök - hogy miközben a járulékfizetők száma nőtt, a választói névjegyzékek felvettek száma csökkent 2468-cal. . . - Az elmulasztott püspöki megjegyzést most mi próbáljuk pótolni. Világos előttünk, hogy még mindig erős nyomás nehezedik az állam és a párt részéről az egyháztagságot vállaló keresztyénekre, ellentétben a rezsim alkotmányában foglalt és a vallás szabad gyakorlatát biztosító elvekkel. Kockázatos tehát bárkinek is egy olyan névjegyzékbe való felvételét kérni, amelyet minden év végén "közszemlére" tesznek ki a lelkészi hivatalokban. Másrészt nyilvánvaló, hogy miközben sokan vállalják hitüknek a gyülekezeti életben való demonstrálását (sakra mentumok, szertartások igénybevétele), de értelmetlen dolognak tartják a "választói névjegyzéket", hiszen mind a presbiterok, mind a lelkészek választása felülről manipulált. A TROJAI FA-LÓ fogalmával kapcsolatban az amerikai Webster-szótár ismerteti az ókori legendát a benne elrejtőzött görög vitézekről, akik ezen a módon belülről foglalták el a sokáig ostromlott várat. Szótárunk ezután azt mondja, hogy a kifejezést manapság idegen

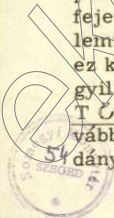
ügynököknek egy adott területre történő beszivárgására használják, hogy azok belülről gyengítsék a védelmet, "ötödik hadoszlopot" teremtvé. - A honi rezsim ilyen trójai falóként próbálja mostarban a magyar kultúra ügyét felhasználni külföldön élő magyarok között. Itt New Yorkban már régóta elég sok kontroverzia veszi körül a néhány éve itt felbukkant Püski Sándor egykori budapesti kiadót. Már nem kis magánlakásból terjeszti könyveit, hanem egy nagy Second Avenue-i könyvesboltból, mint társtulajdonos. Közben szorgalmasan importálja Ameriká felé a magyar irodalom és művészet kiválósgait, azzal a privát ajánlással, hogy az általa meghívott előadó "jó magyar ember" és a hazai rendszer nem is igen kedveli. Sajnos, nem tudunk ebben egészen hinni. Most éppen például Czine Mihály irodalomtörténész-egyetemi tanárt viszi köruttra, akivel kapcsolatban eltérnek nézeteink Püski Sándorétól. Először is ma odahaza az irodalomtörténet éppen olyan világnézeti tantárgy, marxista-leninista alapokon, mint a történelem. Tanára sem lehet tehát ellentétes nézeten. Másrészt, Püski két prospektusa is kezünkben van, Czine előadásaival kapcsolatban. A felsorolt életrajzi adatok egyről mélyen hallgatnak mindkettőben. Arról, hogy Czine a kommunista Látóhatár c. folyóiratnak főszerkesztőhelyettese, s a lapban irodalmi szemelvények mellett bőven akadnak "társadalomtudományi" folyóiratokból és napi lapokból átvett cikkek is. Ebben a "keverési műveletben" segít Czine Mihály, a "jó magyar". Itt New Yorkban, ahol a magyar egyházak egységesen elzárkóznak minden trójai faló kísérlettől, a manhattani YMCA-ben szólt meg az előadó, gyér hallgatóság előtt. Utána azonban, sajnálatos módon, három newyork-környéki református egyház is megnyitotta előtte termeit; azonban a hallgatóság tudomásunk szerint sehol sem nyomta szét a falakat. Meg vagyunk győződve, hogy az illető lelkipásztorok is némi restelkedéssel nyitották meg termeiket e vállalkozás előtt. Vagy talán a magyarországi látogatásokért mégis csak nyujtani kell valamit cserében? Persze, mi is restelkedhetünk valamennyien, hogy tisztessulti egyházakat így félre tud vezetni az óhazai propaganda. E jólsikerült beszervezésért nemcsak Püski Sándoré az "érdem", hanem Szánth Miklóse is, aki a budapesti "hazacsalogató ujság" főszerkesztője és a Magyarok Világszövetsége megbízásából még gyors terepszemlélt tartott itt Amerikában a Czine-túra előtt, kijelentve egy "bizalmas vacsorán", hogy "a jövőben különös figyelmet kell szentelni az amerikai magyar református egyházak bevonására". Hogy hol is volt ez a baráti vacsora? Az új newyorki magyar főkonzul, Fülöp Péter lakásán. Az ünnepélyes "lakásavatáson" egyébként, sajnálatos módon, három newyork-környéki magyar református lelkészházaspár is megjelent. De hogy a magyar katolikusság se maradjon ki e kísérletekből, Fülöp Péter hamarosan felkeresett egy nagy, newjersey-i plébániát is baráti eszmecserére. Ott azonban a derék, valóban jó magyarérzésű plébánosról olyan megleckéztetésben részesült a magyarországi egyházi állapotok miatt a főkonzul, hogy talán még követ korában sem felejté el.

BAKOS PÜSPÖK BÉKESZÓZATA - A Magyar Külügyi Társaság és a Béketanács "tudományos" konferenciáján Bakos dunántúli püspök volt az egyik előadó. Tőle idézünk most a Theologiai Szemléből. ". . . a hazánkban szolgáló egyházak egyetértéséről tanuskodó bizonyágtételek hatóerejét és hitelképességét még nagyobb mértékben tudjuk növelni, azzal, ha konkrét formák között, akár külföldi utjaink alkalmával, akár a hazai turizmus során történő érintkezéseknél meggyőződésünkről egyértelműen hangzó szavakkal és egyértelmű magatartással teszünk bizonyágot. Semmi okunk sincs rá, hogy akár udvariasságból, akár a másik fél érzékenységére való tekintettel bármit is elhallgassunk a magunk igazából és ezzel helyt adjunk mások téves felfogásának." - Mivel előzőleg a püspök "a szocialista átalakulást" méltatta beszédében, ugylátszik, hogy arról nem elég egyértelműen beszéltek e dídig a külföldjáró magyarok, vagy a külföldiekét fogadók, sőt, talán éppen kétértelműen. Ezért sürgeti az egyértelműséget a püspök.

ÉLÉNK VISSZHANGJA támadt a Református Híreknek a több mint félezer olvasót és négy világrészt felölelő olvasótáborban. Köszönjük a számtalan biztató levelet és telefonhívást. Valamint az önkéntes adományokat, amiknek összege éppen fedezte az előállítási és porto-költségeket. Továbbra is hálásak leszünk mind az erkölcsi, mind az anyagi támogatásért. Az alábbiakban a levelekből közlünk részleteket, nevek megadása nélkül.

Délamerikai hang: "Hálásan köszönöm lapotokat. Örültem tartalmának. Az ember néha innen távolról már-már azt a benyomást kapja, hogy az amerikai magyar reformátusságnak csak a kommunista rezsimnek behódoló és minden tevékenysége felett szemethunyó tagjai vannak. " - **Másik délamerikai megszólalás:** "A ti kezdeményezéseitek igen fontos funkciót töltek be és ha kitartóan tudjuk csinálni tovább, akkor egyháztörtérelmi jelentősége van. Illyés Gyula mondta, hogy irigyli a szabad világban élő magyar református papokat a kezük ügyében lévő páratlan lehetőségek miatt. Igen nagy baj lenne, ha ebből semmit sem tudnának hasznosítani. . . A hazaiak raffineriáit le kell fűlelnünk és a hirdóban közvé tenni. . . Az magában nem baj, ha van valamiféle dialógus, de ne olyan balgán történjék, hogy simán beadják nekünk a propaganda-szólamokat. Ki kell léptetni az itteni lelkészeket az akaratlan kollaborációból. En is küldök majd alkalmas irásokat. Csak nem szabad leállni, sem fenyegetésre, sem szép szóra. Tartozunk ezzel egyházunknak és magyarságunknak. " - **Ref. lelkész (USA):** "Hiszem, hogy a Hírek szolgálata felmérhetetlen lesz a jövőben. Utmutató lesz és az igazságot fogja közölni lelkészi és világi vezetők felé. " - **Vezető amerikai kath. pap írja:** "Gondviseléses hivatást tölt be ez a lap és valamennyi keresztény magyar "kötelező olvasmányai" közé kell, hogy tartozzék. Amikor szivből jövő istenáldást kívánok munkáitokra, egyben legyen szabad szerény hozzájárulásomat melékelnem a kiadások fedezésére. " - **Egy magyar világszervezet elnöke:** "Jó gondolat, rendkívül ügyesen kivitelezve. Igen erős hatása lehet az ingadozókra. Megtisztelésnek tartom, ha pápista lételem megküldték a következő számokat is. " - **Ismert műszaki kiválóságunk:** "Mulasztás lett volna meg nem indítani ezt a hírszolgálatot, most, amikor az odaáti "szocializmus" csődje nyilvánvaló. Egy pillanatnyi kétséget sem szabad hagyunk idekinti és otthoni reformátusaink körében, hogy az igazságok elkendőzésének és elcsavarásának továbbfolytatása durva hiba, amit hallgatólag sem szabad tűrnünk és kötelességünk leleplezni. " - **Amerikai ref. lelkész:** "Szabad legyen annyit hozzátennem, hogy ha a Ravasz-korszakban az egyház össze volt nőve az állammal, akkor most szíami ikeké váltak, de nem egyenlő ranggal. Ma az Állami Egyházügyi Hivatal beleegyezése nélkül még segédlelkész sem rendelhet ki a püspök. . . Az államségély, amely a református egyház bevételének egy része, annyira függ viszonyba hozta az egyházat az állammal szemben, hogy az állam "cédaként" használhatja az egyházat. " - **Nagynevű amerikai kath. pap:** "Jól tudjuk hogy otthon az árulók száma kevés (mind protestáns, mind katolikus oldalon) a lelkészek és hívek nagy sokasága pedig egységes lelkeséggel áll keresztény hite és magyarsága mellett. " - **Evangélikus lelkész:** "Nem hallgathatjuk el azt, hogy az egyház mennyire vergődik a politikai hatalom hálójában, melyből egyes egyházi vezetők, élve az alkalmal, nemhogy kisegitenék, hanem abba méginkább belegabalyítják. . . Az otthoni evangélikus egyházban már jóideje szokássá lett a lelkész kiküldés, üresedés idején. A lelkész igénylő, illetve választani szándékozó gyülekezet "önként" lemond lelkészválasztói jogáról és az illetékes püspököt kéri meg, hogy "alkalmas" lelkészt küldjön ki, merthát a püspök "jobbán látja", milyen papra is van ott szükség. " - **Egy kiváló jogásznak** idézésével fejezzük be a kiragadott citátumok felsorakoztatását: "Kitűnő a Református Hírek. Jó szellemű és nevelő. Nem beszél félre, hanem világosan állítja a tényeket. Folytassátok, mert ez kell ebben a megzavart világban, ahol a sajtó, TV és rádió már csak kaoszt és nem tárgyalgás híreket közöl. "

TÖBB MAGYAR HETILAP vette át írásainkat Kanadában és Egyesült Államokban. Továbbra is szívesen vesszük ezt tőlük. Azt kérjük csak, hogy küldjenek meg nekünk 2-2 példányt azokból a számaiból, amikben valamelyik cikkünket leközlötték.

CZINE,
MIHÁLY

1974

3 db lap